

De Elbe heeft een vaste ligplaats gekregen in Maassluis. Het warm welkom van de Maassluise bevolking mocht er zijn. Ondanks het enigszins gehavende uiterlijk en de barre omstandigheden – stevige buien en windkracht 9 uit het zuidwesten – kregen schip en bemanning een feestelijk onthaal. Tijdens een gezellige bijeenkomst in het stadhuis van Maassluis, waar we door het gemeentebestuur hartelijk zijn ontvangen keek de bemanning van de Elbe nog één keer om naar het voorbije jaar. Maar vooral werd er geproost op de dingen die komen gaan, want de ligplaats aan de zo vertrouwde Govert van Wijnkade en het nieuwe onderkomen geven alle betrokkenen het vertrouwen dat het restauratieproces de juiste koers heeft.

Hans Hoffmann,
voorzitter

Arnold bedankt!

Na zes intensieve maanden hebben we op 12 februari afscheid genomen van Arnold Warmerdam van D. Touw Expertise en Ingenieursbureau B.V. Arnold heeft vanaf de eerste keer zinken op professionele wijze de coördinatie van de werkzaamheden onder zijn hoede genomen en er mede voor gezorgd dat we weer op koers liggen. We wensen Arnold veel succes bij zijn volgende project.

Burgemeester Karssen en havenwethouder Groosman spraken hun waardering uit voor het initiatief van hun stadgenoot Luuk Vroombout om Maassluis uit te dragen als sleepvaarstad, en onderstreepten met hun woorden nogmaals hun vertrouwen in de restauratie van de Elbe, waaraan de vrijwilligers met zoveel zorg werken. Verderop vindt u een verslag van die dag.

Verhuizing

De verhuizing van de Elbe was in de eerste weken van het jaar een van de

Maassluis

Op het stadhuis in Maassluis werd ook de overdracht van het schip voor het oog van de camera's bekrachtigd. Naast de officiële overdracht bij de

notaris was er nog een symbolische euro over te dragen aan scheepssloper Henk Poot. Die wilde de ingelijste munt wel in ontvangst nemen, maar droeg hem meteen over aan de heer Timmermans van het Nationaal Sleepvaartmuseum. Spontaan kwam daarna de veiling van een aquarel op gang. De door Hans Breeman vervaardigde afbeelding bracht bij opbod maar liefst 4200 euro op. Touw Expertise en het Havenmuseum, die gezamenlijk het bedrag bijeen brachten, schonken ook deze aquarel aan het sleepvaart-

meest besproken onderwerpen. Een tiental vrachtwagens met goederen, machineonderdelen en containers werden kosteloos voor ons vervoerd. Nico Kind en Ecoloss voerden de transporten voor ons uit.

De accommodatie aan de Govert van Wijnkade in Maassluis is met veel enthousiasme in gebruik genomen. Maanden lang moest de bemanning het zonder wasplaatsen en kledingkasten stellen. Nu kan er weer geluncht worden en de kachel brandt. In de romneyloods is een grote opslagruimte voorzien van stellingen van MTS Europroducts. Pallets met gereviseerde onderdelen liggen te wachten om te worden ingebouwd.

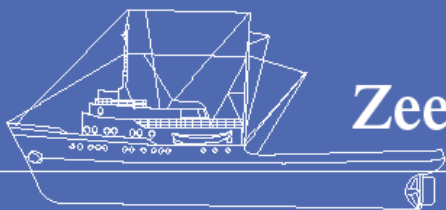

Machiniekamer

De technici hebben zich wekenlang gebogen over de hydro-pneumatische koppelingen. Een onderhoudsbeurt van deze koppelingen was in het restauratieproces nodig, maar na tweemaal zinken zelfs directe noodzaak geworden. Nadat de hoofdmotoren en de tandwielkast het conserveringsproces achter de rug hadden en de machiniekamer weer enigszins schoon werd, waren de koppelingen eindelijk aan de beurt.

Met de originele tekeningen op tafel werd dagelijks tijdens de lunch koortsachtig nagedacht hoe de logge verbindingstukken tussen de hoofdmotoren en de tandwielkast vandaan gehaald moesten worden. Eenmaal hangend in de kraan

bleken zij niet minder dan 4,5 ton te wegen! Toch lijkt deze zware klus ook een meevaller in zich te hebben, want de grote remtrommels blijken na inspectie nog 10.000 draaiuren mee te kunnen. Het verwijderen van de koppelingen betekent eveneens dat er onder de motoren grondig gereinigd kan worden. Een stoomcleaner van de firma Storm uit Rhoon kwam hierbij goed van pas. Ondankse het feit dat vrijwel alle onderdelen van hun plaats zijn is de conditie van de machinekamer bijzonder goed te noemen. Na het verwijderen van de inlaatkanalen, die bij Wärtsilä hydrosonisch gereinigd zijn, konden de verfrillers al weer langs de hoofdmotoren gehaald worden. Alle in- en uitlaten krijgen een revisie, pakkingen worden vervangen en isolatie kan weer worden aangebracht. De machinisten verrichten dankbaar werk.

De electriciërs van Ciserv werken ondertussen op tal van plaatsen in het schip aan de bekabeling. Oude kabels zijn verwijderd en honderden meters worden nieuw aangebracht. Naast de door vrijwilligers aangebrachte noodverlichting is al zichtbaar dat de nieuwe electriciteitsvoorziening gestalte krijgt.

Staalwerk

Aan dek is het ondertussen niet minder spannend. Nadat in december de voorbereidingen al waren getroffen voor het verwijderen van de overtollige staaldelen op het achterdek, kon deze mijlpaal kort na de jaarwisseling eindelijk zijn beslag krijgen. Het was dan ook druk op de Elbe toen de drijvende kraan van Van den Brink met de sleepers van het Havenmuseum in de Wilhelminahaven arriveerde. Stuk voor stuk werden de delen van de voormalige loodsaccommodatie los gebrand en van het schip gehesen. Onder de bemanning van de Elbe was de opwinding duidelijk merkbaar en er werden foto's en videobeelden gemaakt van het moment waarop de zeesleper haar oude gedaante weer langzaam terug kreeg. Tegelijk werd duidelijk hoe hard het nodig is dat de restauratie van de staalconstructie voort-

gezet wordt, want de huidige aanblik is beslist geen streling voor het oog. Een offerte voor een nieuwe machinekamerkap en verschansingen is in de maak. De hydraulische kraan blijft aan dek zolang dat nodig is. Zodra de kraan weer kon draaien werd alles wat niet direct nodig is van boord gehesen. Zo ontstond de nodige werkruimte op het achterdek. Ook van de generator, die we bijna vier maanden lang in bruikleen van Smit hebben gehad, is afscheid genomen. Na vijfenvieftig jaar op zee beginnen de dekken slijtage te vertonen. Op verschillende plaatsen is duidelijk geworden dat vernieuwing van het staal onvermijdelijk is. Toch hebben recente metingen ook duidelijk gemaakt dat de Elbe na de noodzakelijke reparaties nog jaren naar zee kan...

Interieur

Met een schip als de Elbe kijk je nergens meer van op zou je denken. Maar dat de oude dame een ouwe taaie is, blijft elke keer een plezierige verrassing. Bij de demontage van de hutten, een gigantische klus, blijkt dat veel van het timmerwerk door jarenlang onderhoud en schilderwerk nog in prima staat verkeert, ondanks het feit dat het complete interieur onder water heeft gestaan. Ook de diverse hardhouten constructies hebben de beproeving doorstaan. De inwendige scheepshuid ziet er na bijna een halve eeuw nog prima uit. Inmiddels zijn alle verblijven ontdaan van de houten delen.

In de voorbije periode zijn twee van onze trouwe vrijwilligers overleden. Wij wensen de familie van Mar van Toledo en de familie van Willem Verkroost heel veel sterkte in de komende tijd.

Bijwerken in Maassluis, half jaren '70

Zeesleper Elbe Nieuwsbrief

nr.:1 - 2005

12 februari 2005

De omstandigheden waren bar, en het weer boos. Windkracht negen en bij vlagen striemende regen. Sleepbotenweer dus. De aankondiging in de speciale Elbekrant was door honderden belangstellenden gelezen en de bemanning was er klaar voor. Ook de Elbe heeft zwaardere stormen doorstaan, dus de reis naar thuishaven Maassluis ging 'gewoon' door.

De Eerland 23 en de duwboot Lek van Smit, samen met de sleepboot Mehari van Wesselius, brachten de Elbe naar huis. Met een aanvankelijk schorre maar ferme stoot op de hoorn werden de Schiedamse wateren verlaten. Alle betrokkenen genoten zichtbaar van het feit dat de Elbe weer even in haar element was. Begeleid door tal van vaartuigen werd de ge-

havende Elbe tegemoet gevaren door het jacht Nepos, met aan boord onder andere burgemeester Karssen en wethouder Groosman van Maassluis, en enkele vertegenwoordigers van de verzekeringsmaatschappij.

De kade in Maassluis was versierd met vlaggen, en de

collegaslepers Furie en Hudson waren speciaal voor de gelegenheid verhaald naar de buitenhaven. Met stemmige muziek en ruim twintig geuniformeerde zeekadetten was het scenario voor de ontvangst compleet. Waterscouts deden erwtensoeep en warme chocolademelk uit, beschikbaar gesteld door de Stichting Promotie Maassluis. Banketbakker Holtkamp deelde zijn befaamde sleepbootkoeken uit, voorzien van de naam 'Elbe'.

Het binnenlopen van de Maassluis haven werd daarmee een emotionele gebeurtenis. Velen voelden kippenvel op het lijf en regendruppels in de ooghoeken toen de Elbe onder luid getoeter naar haar ligplaats werd gemanoeuvreed. Met meergerei gesponsord door de firma Vliero dam, werd het schip op haar plaats gelegd. De komst van de Elbe betekent tevens de officiële start van 'Maassluis Sleepboothaven'.

Ook in de dagen na de binnenkomst van de Elbe zochten honderden belangstellenden een plaatsje aan een van de kades om het schip te fotograferen, te filmen en bij de vrijwilligers te vragen naar de laatste stand van zaken. De ligplaats aan de Govert van Wijnkade biedt een uitstekende gelegenheid om de restauratie van de Elbe van dichtbij te volgen. De komende maanden staan in het teken van een uiterlijke metamorfose. De rust rond de Elbe betekent zeker geen stilte. Exemplaren van de speciale Elbekrant zijn nog verkrijgbaar.

Voor vragen over het project Elbe kunt u contact opnemen met:
Hans Hoffmann, telefoon: 06 - 53 71 25 28,
info@smcr.nl / www.zeesleepbootelbe.nl